

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 673 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–4
Decizia nr. 676 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.....	4–6
Decizia nr. 688 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.023/2015. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea, contractarea, finanțarea și monitorizarea programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare	9–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.060/2015. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea criteriilor și a condițiilor pentru desemnarea administratorului cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 673

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Elena Peter în Dosarul nr. 25.034/211/2014/a2 al Judecătorei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 204D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, au fost depuse note scrise de către Daniela Aurica Gramatovici, prin care susține, în esență, că este reclamantă într-un dosar aflat pe rolul Judecătorei Cluj-Napoca și că a ridicat o excepție de neconstituționalitate similară celei din prezenta cauză.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea civilă nr. 490/CC/2015 din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 25.034/211/2014/a2, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Peter cu ocazia soluționării cererii de reexaminare formulată împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru într-un dosar având ca obiect partaj și stabilire drept de servitute.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că pentru cerere de sistare a coproprietății/ieșire din indiviziune taxa de timbru a fost stabilită de către instanță potrivit art. 5 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Însă, dacă aceasta ar fi fost considerată o simplă cerere evaluabilă în bani, potrivit art. 3 alin. (1) lit. f) din același act normativ, atunci taxa judiciară de timbru ar fi fost mult mai mică. Prin urmare, este cert că legiuitorul a dorit să stabilească taxe judiciare de timbru

pentru că este vorba de cereri evaluabile în bani, însă, s-a ajuns la crearea unei situații defavorabile reclamantei doar pentru că s-a procedat la stabilirea unei altfel de taxe în cazul cererilor de partaj/ieșire din indiviziune.

7. De asemenea consideră că, în condițiile în care se solicită ieșirea din indiviziune, iar părțile au cote determinate, nu este judicios ca taxa judiciară de timbru să fie calculată la total, respectiv la întreaga masă partajabilă, astfel cum lasă să se înțeleagă, în mod criticabil, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Arată că, deși s-au plătit taxe către stat la momentul intabulării, nu este judicios ca la o simplă sistare a coproprietății să fie achitată o taxă de timbru (tot către stat) într-un quantum atât de mare. Prin urmare, dacă s-ar datora o taxă pentru ieșire din indiviziune, ea ar trebui să țină cont de aceste circumstanțe, deci să fie mai mică decât cea stabilită potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, nu mai mare cum se ajunge în situațiile reglementate de art. 5 din același act normativ. Totodată, susține că se creează o situație defavorabilă și mai împovărătoare pentru reclamantă în fața instanței de judecată decât în cadrul procedurii notariale.

8. Referitor la critica privind încălcarea art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție arată că, deși liberul acces la justiție poate suferi anumite limitări, inclusiv prin stabilirea unor taxe judiciare de timbru, totuși, limitările trebuie să urmărească un scop legitim, să nu afecteze substanța dreptului, să asigure un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele alese.

9. **Judecătoria Cluj-Napoca** apreciază că excepția ar putea fi întemeiată doar în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 raportat la art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât, deși legiuitorul are deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru în funcție de diferite criterii și nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție, totuși discrepanța mare de valoare între cererile prevăzute de art. 3 și cele prevăzute de art. 5 alin. (1) este de natură să aducă atingere principiului egalității în fața legii de vreme ce același caracter evaluabil în bani îl prezintă ambele categorii de cereri din textele legale comparate. De asemenea, instanța arată că mecanismul oferit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, este de natură să garanteze accesul liber la justiție.

10. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, instanța consideră excepția ca neîntemeiată având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece situația generată de acestea nu este de natură a aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, doar pentru că legiuitorul a ales să instituie taxe judiciare de timbru diferite pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani și pentru cererile formulate în materia partajului judiciar. De asemenea consideră că normele de lege criticate nu îngrădesc dreptul persoanei de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 4 alin. (2): „*Taxa judiciară de timbru pentru acțiunile care au ca obiect un dezmembrământ al dreptului de proprietate se calculează la o valoare stabilită la 20% din valoarea bunului asupra căruia poartă dezmembrământul. În cazul cererilor care au ca obiect servituți taxa judiciară de timbru se calculează prin raportare la 20% din valoarea imobilului asupra căruia se solicită constituirea servituții.*”;

— Art. 5 alin. (1): *Cererile în materia partajului judiciar se taxează astfel:*

a) *stabilirea bunurilor supuse împărțelii — 3% din valoarea acestora;*

b) *stabilirea calității de coproprietar și stabilirea cotei-părți ce se cuvine fiecărui coproprietar — 50 lei pentru fiecare coproprietar;*

c) *creanțe pe care coproprietarii le au unii față de alții, născute din starea de proprietate comună — 3% din valoarea creanțelor a căror recunoaștere se solicită;*

d) *cererea de raport — 3% din valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;*

e) *cererea de reducere a liberalităților excesive — 3% din valoarea părții de rezervă supusă reintregirii prin reducțiunea liberalităților;*

f) *cererea de partaj propriu-zis, indiferent de modalitatea de realizare a acestuia — 3% din valoarea masei partajabile.*”.

16. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 21 alin. (1)—(3) care consacră accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 41 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2015, Decizia nr. 109 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din

22 aprilie 2014, sau Decizia nr. 1.202 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 8 noiembrie 2010, a răspuns unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor din cauza de față, statuând constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate.

18. Astfel, cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), prin Decizia nr. 109 din 6 martie 2014, precitată, Curtea a statuat că „legiuitorul are deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Stabilirea modalității de plată a taxelor judiciare de timbru, ca de altfel și a cuantumului lor, este o opțiune a legiuitorului, ce ține de politica legislativă fiscală. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.”

19. De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea accesului liber la justiție, prin Decizia nr. 41 din 3 februarie 2015, precitată, Curtea a reținut că art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 preia, în esență, în ceea ce privește modul de taxare al cererilor în materia partajului judiciar, reglementarea cuprinsă inițial în art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Curtea a constat că aceste prevederi de lege au mai făcut, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 832 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012, Decizia nr. 1.058 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 27 septembrie 2011, și Decizia nr. 1.202 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 8 noiembrie 2010, Curtea a reținut că „accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.”

20. În ceea ce privește critica autoarei excepției potrivit căreia, „deși s-au plătit taxe către stat la momentul intabulării, nu este judicios ca la o simplă sistare a coproprietății să fie achitată o taxă de timbru (tot către stat) într-un cuantum atât de mare”, prin Decizia nr. 41 din 3 februarie 2015, Curtea a subliniat faptul că taxa judiciară de timbru în materia partajului nu este datorată pentru dobândirea unui bun, ci în vederea realizării actului de justiție. În acest sens sunt și prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit cărora taxele judiciare de timbru sunt datorate de către toate persoanele fizice și juridice și reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, precum și de către Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Cum dispozițiile de lege criticate nu încalcă drepturile fundamentale invocate de autoarea excepției, nu poate fi reținută incidența în cauză a prevederilor art. 53 din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Peter în Dosarul nr. 25.034/211/2014/a2 al Judecătorei Cluj-Napoca și constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială a Județului Botoșani în Dosarul nr. 511/39/2014* al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 268/D2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, Ministerul Finanțelor Publice, în numele și pentru Ministerul Fondurilor Europene, a formulat și depus un punct de vedere.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 66 din 26 februarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 511/39/2014*, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.** Excepția a fost ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială a Județului Botoșani într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii în contencios administrativ prin care a solicitat anularea unei decizii a Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice — Direcția Generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial de Mediu, prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva Notei de constatare și de stabilire a corecțiilor financiare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 se stipulează că „sistemul actual în vigoare în aplicarea prevederilor Ordonanței

Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, cu modificările și completările ulterioare, nu reglementa, în mod complet și corespunzător, aplicarea cerințelor cuprinse, în special, în reglementările comunitare aplicabile pentru fondurile europene post-aderare”. Astfel, susține că, în speța de față, legea nouă — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 — a stabilit proceduri noi, complete și corespunzătoare, în baza cărora procedura de licitație a fost considerată ca având nereguli, deși, conform legii vechi, Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 a fost calificată ca „fiind fără nereguli”.

7. Consideră că Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, prin echipa de control din cadrul Direcției Generale AM POS Mediu, a făcut o gravă confuzie între norma de procedură, care este de imediată aplicare, și norma de drept material, care conține reglementări privind definirea și sancționarea neregulilor în utilizarea fondurilor europene.

8. Arată că în anexa Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 sunt enumerate abaterile pentru care se aplică corecții financiare. În concret, abaterile prevăzute la pct. 2.1 și 2.4 din anexă nu au fost reglementate sub imperiul legislației abrogate (Ordonanța Guvernului nr. 79/2003), respectiv de dispozițiile legislației aplicabile la momentul încheierii contractului de finanțare și al demarării procedurilor de achiziție publică. Mai mult, în baza Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, cuantumul sancțiunii era lăsat la latitudinea organului de control, care urma să aprecieze în funcție de gravitatea neregulii, în timp ce potrivit anexelor la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, în vigoare la momentul desfășurării controlului, corecțiile minime sunt stabilite prin lege, la un anumit procent din valoarea contractului.

9. Consideră că, prin textul de lege criticat, este reglementat un caz tipic de ultraactivitate a legii vechi după intrarea în vigoare a legii noi, însă pentru situații concret determinate, respectiv pentru activitățile de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare care sunt în desfășurare la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011.

10. De asemenea apreciază că un act administrativ născut anterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 nu poate fi desființat și nu îi pot fi aplicate sancțiuni în temeiul acestei legi, având în vedere că astfel s-ar încălca principiul neretroactivității legii și cel al securității raporturilor juridice născute în baza respectivului act. Legalitatea unui act se apreciază cu respectarea principiului *tempus regit actum*, adică prin raportare la norma legală în vigoare la data producerii lui.

11. Totodată, susține că sunt încălcate și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) prin aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 unor fapte săvârșite înainte de intrarea sa în vigoare, cu ignorarea principiului neretroactivității.

12. **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că aplicarea unei corecții financiare, pentru o abatere ce nu era descrisă la data încheierii contractului și nici la data derulării procedurii de achiziție publică, încalcă atât dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, cât și dispozițiile art. 2 alin. (2) teza întâi din Regulamentul nr. 2.988/95 care dispune că „*Nicio sancțiune administrativă nu poate fi impusă în absența unor dispoziții în acest sens prevăzute într-un act comunitar emis anterior abaterii respective*”.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere formulat de către Ministerul Finanțelor Publice, în numele și pentru Ministerul Fondurilor Europene, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011, cu următorul cuprins: „*Activitățile de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare care sunt în desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se finalizează și se valorifică cu aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

17. Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul neretroactivității legii civile consacrat de prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării legii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 66 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 7 aprilie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora sunt neconstituționale.

19. Prin decizia menționată, Curtea a constatat că „textul de lege criticat aduce atingere principiului neretroactivității, deoarece permite aplicarea normelor de drept substanțial din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 cu privire la nereguli săvârșite în intervalul temporal în care era în vigoare Ordonanța Guvernului nr. 79/2003, legiuitorul reglementând un criteriu greșit pentru determinarea aplicabilității noilor norme de drept substanțial, respectiv existența sau nu a unor activități de control în desfășurare la momentul intrării în vigoare a noii legi, fără a se raporta la legea în vigoare la momentul nașterii raportului juridic. Rezultă așadar că raportul juridic este supus reglementărilor legale în vigoare la data nașterii sale, schimbarea ulterioară a condițiilor legale neavând nicio influență asupra legalității acestuia” (paragraful 32).

20. Într-o atare situație devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

21. În procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, potrivit prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (1) și (4), instanța de judecată urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 66 din 26 februarie 2015 atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care

acesta se sprijină. Prin urmare, având în vedere că încheierea de sesizare a Curții Constituționale în prezentul dosar este anterioară pronunțării Deciziei nr. 66 din 26 februarie 2015, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă. Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței Curții, și prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială a Județului Botoșani în Dosarul nr. 511/39/2014* al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 688

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității

practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Elena Mihaela Botea în Dosarul nr. 4.740/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 513D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), avocat Monica Scarlat, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent face referatul cauzei și arată că partea Zainea Com Serv — S.R.L. din Brăila a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, iar partea Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România a depus un punct de vedere, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de

neconstituționalitate, sens în care arată că asupra constituționalității dispozițiilor criticate Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 868 din 18 octombrie 2012, în raport cu prevederile art. 41 și 45 din Constituție. Or, în cauza de față se au în vedere alte dispoziții constituționale, respectiv art. 1 alin. (5), art. 16 și 24 din Constituție. În acest context arată că va prezenta, pe scurt, motivele de neconstituționalitate, astfel cum acestea au fost reținute în punctul de vedere depus la dosarul cauzei. Astfel, în esență, susține că din modul de redactare a dispozițiilor criticate se poate observa că acestea contravin principiilor constituționale conform cărora dispozițiile legale trebuie să fie clare, precise și previzibile. Textul criticat este neclar și confuz și nu prevede dacă practicianului în insolvență îi este interzis să își desfășoare activitatea la secția instanței, parchetului unde are soț, rudă sau afin până la gradul III inclusiv, ci menține această neclaritate, determinând destinatarul legii să poată interpreta greșit textul de lege, astfel cum s-a întâmplat și în cauza de față, unde Comisia Superioară de Disciplină a Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România și Consiliul Național de Conducere au dat interpretări diferite textelor legale. Față de cele prezentate consideră că dispozițiile criticate încalcă atât principiul egalității, cât și pe cel al nediscriminării, întrucât există un tratament diferențiat între diversele persoane juridice care își desfășoară activitatea ca practicieni în insolvență. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, susține că, în situația concretă a cauzei, în procedura de recurs împotriva hotărârii judecătorului sindic de înlocuire a administratorului judiciar/lichidator, practicianul în insolvență care a fost înlocuit și care atacă hotărârea cu recurs nu își va putea exercita dreptul la apărare, decât eventual prin angajarea unui avocat, dacă acel practician în insolvență sau unul dintre angajații săi are o rudă sau afin până la gradul al III-lea la instanța competentă să soluționeze recursul, ceea ce este o restrângere a dreptului la propria apărare, fiind neconstituțională și prin raportare la art. 21 din Constituție.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința nr. 138 din 23 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.740/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență**, excepție ridicată de Elena Mihaela Botea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unei decizii pronunțate de Consiliul Național de Conducere al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16, 41 și 53, deoarece limitează dreptul de a profesa și libertatea de a alege locul de muncă și restrânge atât dreptul creditorilor,

persoane fizice sau juridice, cât și a debitorului de a își alege practicianul în insolvență care poate să-i reprezinte interesele cât mai corect și legal. Astfel, interdicția nu este justificată și prin prisma faptului că în Codul de procedură civilă sunt prevăzute mijloacele legale care asigură desfășurarea procedurii de insolvență/faliment în condiții de imparțialitate, respectiv abținerea și recuzarea judecătorilor. De asemenea consideră că dispozițiile criticate creează prezumția de lipsă de imparțialitate asupra tuturor magistraților, aducând prejudicii sistemului judiciar.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate asigură un proces echitabil și existența imparțialității prin evitarea relațiilor de afinitate dintre judecător și părți/mandatarii acestora, care ar putea denatura soluția din dosar prin simpatie sau angajamente anterioare.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, care au următorul cuprins: „(2) *Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată la tribunale, tribunalele specializate și curțile de apel, nici la parchetele de pe lângă aceste instanțe la care soțul practicianului în insolvență, ruda sau afinul până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror.*

(3) *Interdicțiile prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică și practicianului în insolvență care se folosește de forma de organizare profesională sau de raporturile de conlucrare profesională stabilite de prezenta ordonanță de urgență în scopul eludării interdicțiilor. Practicienii în insolvență sunt obligați să comunice UNPIR instanțele la care nu își pot exercita profesia din motive de incompatibilitate, sub sancțiunea suspendării.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată, Curtea reține că asupra dispozițiilor legale criticate, raportare la critici și prevederi constituționale similare, s-a mai pronunțat, sens în care este,

spre exemplu, Decizia nr. 868 din 18 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 11 decembrie 2012, sau Decizia nr. 324 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 iulie 2015, prin care a constatat că dispozițiile criticate sunt constituționale.

15. Astfel, în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, Curtea a constatat că reglementările deduse controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Principiul egalității în fața legii nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică, chiar și din punct de vedere constituțional, un tratament juridic diferit, or, interdicțiile instituite prin reglementările criticate se aplică tuturor practicienilor în insolvență care se regăsesc în ipoteza prevederilor art. 27 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006.

16. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 41, Curtea a observat că textele de lege criticate prin care se instituie anumite condiții în ce privește exercitarea profesiei de practician în insolvență nu încalcă dispozițiile din Constituție privitoare la dreptul la muncă. Curtea Constituțională a stabilit în acest sens, în mod constant în jurisprudența sa, faptul că libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu este incompatibilă cu stabilirea condițiilor în care poate fi exercitată o profesie, pentru ca aceasta să corespundă naturii și finalității sale (a se vedea Decizia nr. 496 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007).

17. Totodată, prin Decizia nr. 1.135 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 9 noiembrie 2010, Curtea a observat că scopul legiuitorului a fost protejarea părților față de posibilitatea ca un practician în insolvență aflat în ipotezele descrise de prevederile criticate din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 să fie lipsit de obiectivitate în desfășurarea activității sale.

18. De asemenea, stabilirea unei interdicții în exercitarea unei profesii nu încalcă dreptul la muncă, întrucât existența anumitor interdicții sau incompatibilități este impusă în unele cazuri, avându-se în vedere specificul profesiei. Prin instituirea interdicțiilor prevăzute de textele de lege criticate nu se îngrădește alegerea profesiei, deoarece orice activitate ce se circumscrie dreptului la muncă trebuie să respecte regulile pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Având în vedere că nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, Curtea nu poate reține nici critica referitoare la înfrângerea art. 53 din Constituție.

21. În ceea ce privește invocarea, prin punctul de vedere depus la dosarul cauzei, precum și prin susținerile în fața instanței de contencios constituțional și a altor temeuri constituționale în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale, spre exemplu, Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011, litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, invocarea în fața Curții și a altor temeuri de neconstituționalitate decât cele arătate prin ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată, în speță, invocarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 21 și 24 din Constituție, temeuri care nu au fost reținute în încheierea de sesizare pronunțată de instanța judecătorească, este inadmisibilă.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Mihaela Botea în Dosarul nr. 4.740/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 27 alin. (2) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea, contractarea, finanțarea și monitorizarea programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice privind programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare, prevăzute în evaluarea, contractarea, finanțarea și monitorizarea anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 1.023.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind evaluarea, contractarea, finanțarea și monitorizarea programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare

CAPITOLUL I

Cadrul general

Art. 1. — Programele-nucleu de cercetare-dezvoltare, denumite în continuare *programe-nucleu*, pot fi inițiate de unitățile de drept public, cu personalitate juridică, prevăzute la art. 67 alin. (11) și (12) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea-științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Unitățile prevăzute la art. 1 elaborează programe-nucleu multianuale având obiectivele și tematica orientate cu precădere către problemele specifice domeniului economico-social pentru care funcționează unitatea respectivă, în corelare cu Strategia națională de cercetare-dezvoltare și inovare 2014—2020, denumită în continuare *SNCDI 2014—2020*.

(2) Pentru realizarea obiectivelor stabilite în programele-nucleu se finanțează proiecte de cercetare-dezvoltare.

(3) Programele-nucleu nu pot conține propuneri de proiecte finanțate în cadrul altor programe CDI.

(4) Fiecare dintre unitățile prevăzute la art. 1 transmite pentru avizare și aprobare o singură propunere de program-nucleu, într-o competiție.

Art. 3. — (1) Propunerea de program-nucleu se întocmește pe baza unei structuri-cadru obligatorii, care conține:

- prezentarea sintetică a tematicii și a principalelor rezultate obținute în cadrul programului-nucleu precedent;
- scopul programului-nucleu;
- durata programului-nucleu;
- obiectivele programului-nucleu încadrate în planul propriu multianual de dezvoltare, cu încadrarea în *SNCDI 2014—2020*, și proiectele propuse pentru atingerea acestor obiective, înscrise în ordinea priorității;
- rezultatele estimate ale proiectelor;

- resursele umane și materiale necesare;
- infrastructura majoră de cercetare-dezvoltare și inovare disponibilă pentru programul-nucleu;

h) ținte stabilite pentru atingerea obiectivelor și indicatorii asociați pentru monitorizare și evaluare.

(2) Fiecare propunere de proiect component al programului-nucleu se întocmește pe baza unei structuri-cadru obligatorii, care conține:

- titlul, rezumatul, obiectivele și rezultatele preconizate ca urmare a realizării proiectului;
- prezentarea detaliată a proiectului, cu evidențierea situației existente pe plan național și internațional, precum și a țințelor propuse a fi atinse prin implementarea proiectului;
- schema de realizare și costurile aferente proiectului;
- resursele umane existente și necesare pentru realizarea proiectului;
- diseminarea rezultatelor cercetării obținute în proiect;
- valorificarea rezultatelor cercetării obținute în proiect, protecția proprietății intelectuale.

Art. 4. — (1) Propunerea de program-nucleu, întocmită potrivit art. 3 alin. (1), se transmite autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare de către unitatea elaboratoare, după avizarea propunerii de către instituția publică în coordonarea sau în subordinea căreia funcționează.

(2) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare aprobă propunerea de program-nucleu, în baza evaluării și selectării propunerilor de proiecte conținute în aceasta, făcută de către Colegiul consultativ pentru cercetare, dezvoltare și inovare, denumit în continuare *CCCDI*, prin comisiile de specialitate organizate în cadrul acestuia, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) Într-un singur an, nivelul alocat de la bugetul de stat pentru finanțarea programului-nucleu propriu unei unități sau instituției prevăzute la art. 1, precum și modul de stabilire a

acestui se încadrează în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Termenele în care se depun propunerile de programe-nucleu se comunică de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare printr-un anunț care se va publica pe pagina sa de internet, împreună cu modelele documentelor care însoțesc procedurile de evaluare, contractare, finanțare și monitorizare a programelor-nucleu și a proiectelor componente, elaborate și aprobate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

CAPITOLUL II

Evaluarea și aprobarea programelor-nucleu

Art. 6. — (1) În termenul stabilit de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, fiecare unitate prevăzută la art. 1 depune propunerea de program-nucleu la autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, avizată conform prevederilor art. 4 alin. (1) și însoțită de declarația pe propria răspundere cu privire la veniturile din activitatea de cercetare-dezvoltare din ultimii 3 ani.

(2) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare stabilește, în cadrul alocațiilor bugetare anuale aprobate pentru activitatea de cercetare științifică, fondurile destinate finanțării programelor-nucleu și repartizează, în sistem competițional, aceste fonduri pe fiecare program-nucleu, ținând seama de:

a) planul multianual de dezvoltare al instituției la care trebuie să contribuie programul-nucleu, corelat cu strategia proprie fiecărei instituții și în concordanță cu SNCDI 2014—2020;

b) coerența și realismul programului-nucleu, complementaritatea cu alte programe de cercetare, respectiv asigurarea sinergiei cu rețele științifice și/sau tehnologice interne și internaționale;

c) impactul programului-nucleu asupra domeniului sau sectorului respectiv;

d) mijloacele și resursele necesare pentru implementare;

e) managementul și asigurarea calității implementării programului-nucleu.

(3) Prin decizie a conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se stabilesc: comisia proprie de evaluare a programelor-nucleu, metodologia de evaluare, fișa de evaluare a propunerilor de program-nucleu pe baza criteriilor prevăzute la alin. (2) și modalitatea de alocare a fondurilor destinate finanțării programului-nucleu, corelată cu rezultatul evaluării propunerii de program-nucleu.

Art. 7. — Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare transmite repartizarea fondurilor destinate finanțării fiecărui program-nucleu, precum și propunerile de programe-nucleu și proiecte componente comisiilor de specialitate ale CCCDI, organizate în cadrul acestuia, în vederea evaluării și selectării acestora.

Art. 8. — (1) Propunerile de proiecte cuprinse într-o propunere de program-nucleu se evaluează de către o comisie constituită din 3 experți-evaluatori desemnați de CCCDI la propunerea comisiilor sale de specialitate.

(2) Experții-evaluatori membri ai comisiei de evaluare a unui program-nucleu vor fi remunerați pentru activitatea desfășurată cu o sumă reprezentând 20% din plafonul maxim prevăzut pentru un director de program/proiect în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 327/2003 privind plafoanele pe baza cărora se calculează costurile salariale directe la contractele de finanțare încheiate din fonduri bugetare, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă, după caz, cheltuielile de transport și cazare.

Art. 9. — (1) Evaluarea propunerilor de proiecte componente ale programului-nucleu se face pe baza următoarelor criterii:

a) încadrarea și contribuția la obiectivele stabilite în propunerea de program-nucleu;

b) coerența și credibilitatea scopului și obiectivelor proiectului;

c) cunoașterea situației curente în domeniu, gradul de originalitate și contribuția la inovare ale propunerii;

d) abordarea științifică/tehnică, claritatea și adecvarea metodologiei de cercetare;

e) credibilitatea și coerența definirii fazelor și rezultatelor estimate;

f) competența științifică și/sau tehnică a personalului propus, încadrarea fiecărei persoane numai cu contract individual de muncă;

g) corelarea bugetului estimat cu obiectivele propuse;

h) calitatea managementului proiectului, inclusiv planificarea resurselor și managementul riscului;

i) proprietatea intelectuală, planul de diseminare, valorificare și transfer tehnologic;

j) echipamentele care concură la realizarea obiectivelor proiectului.

(2) Pe baza acestor criterii CCCDI elaborează și supune spre aprobare autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare următoarele:

a) metodologia de notare și cea de selectare a propunerilor de proiecte în vederea finanțării;

b) fișa de evaluare individuală a propunerii de proiect;

c) fișa de evaluare în panel a propunerii de proiect.

(3) Experții-evaluatori vor respecta prevederile legale cu privire la imparțialitate, competență, confidențialitate și evitarea conflictelor de interese.

(4) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor de specialitate pentru evaluarea propunerilor de proiecte din programele-nucleu, experții-evaluatori răspund în condițiile legii.

Art. 10. — În baza metodologiei prevăzute la art. 9 alin. (2) și a rezultatelor evaluărilor în panel ale propunerilor de proiecte, comisia de specialitate întocmește raportul de evaluare pentru fiecare program-nucleu, pe care îl transmite la direcția de specialitate a autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, însoțit de propunerea de program-nucleu și de lista proiectelor componente admise în urma evaluării.

Art. 11. — Conducerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, pe baza avizului CCCDI și la propunerea direcției de specialitate, aprobă programul-nucleu și proiectele componente pentru fiecare unitate sau instituție prevăzută la art. 1.

CAPITOLUL III

Contractarea și finanțarea programelor-nucleu

Art. 12. — Pentru implementarea fiecărui program-nucleu aprobat se încheie un contract de finanțare între autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în calitate de autoritate contractantă, și unitatea respectivă, în calitate de contractor.

Art. 13. — Modelul contractului de finanțare se elaborează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și se aprobă prin decizie a conducătorului acesteia.

Art. 14. — (1) Prin contractul de finanțare se stabilesc cheltuielile estimate pentru întreaga durată de realizare a programului-nucleu și se angajează cheltuieli numai pentru primul an bugetar.

(2) În cazul programelor-nucleu cu o desfășurare pe mai mulți ani, angajarea de cheltuieli pentru anii bugetari următori se face anual, prin act adițional la contractul de finanțare, prin care vor fi prevăzute sumele pentru finanțarea programelor respective, stabilite în limita alocațiilor bugetare aprobate cu această destinație pentru anul respectiv.

Art. 15. — (1) Cheltuielile care pot fi angajate și efectuate pentru realizarea proiectelor componente ale programului-nucleu se stabilesc prin contractul de finanțare dintre categoriile de cheltuieli prevăzute în Normele metodologice privind stabilirea categoriilor de cheltuieli pentru activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, finanțate de la bugetul de stat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 134/2011.

(2) Pentru efectuarea achizițiilor de produse, servicii sau lucrări necesare realizării programelor-nucleu, contractorii aplică prevederile legale privind achizițiile publice.

Art. 16. — Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în calitate de autoritate contractantă, poate acorda trimestrial, la solicitarea contractorului, plăți în avans în condițiile prevăzute la art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) În vederea calculării costurilor aferente fiecărui proiect și fazelor sale de execuție pe baza cheltuielilor înregistrate în contabilitatea generală, contractorii asigură:

a) colectarea cheltuielilor directe pe fiecare proiect, precum și pe faze de execuție;

b) repartizarea cheltuielilor indirecte pe baza coeficienților stabiliți în funcție de criteriile de repartizare adoptate de contractor.

(2) Pe baza operațiunilor prevăzute la alin. (1) contractorul întocmește devizul postcalcul pentru fiecare proiect, pe faze de execuție.

(3) Devizul postcalcul va fi semnat de directorul economic sau de contabilul-șef și de reprezentantul autorizat al contractorului, care răspund potrivit legii pentru exactitatea, realitatea și legalitatea cheltuielilor înscrise în acesta.

Art. 18. — (1) Decontarea cheltuielilor aferente fazelor de execuție realizate în cadrul proiectelor se efectuează de către autoritatea contractantă, în limita valorii acestor faze prevăzute în contractul de finanțare, la valoarea cheltuielilor înscrise în devizul postcalcul, pe baza următoarelor documente:

a) cerere de plată;

b) proces-verbal de avizare internă;

c) raport de activitate;

d) deviz postcalcul.

(2) Pentru efectuarea plății, autoritatea contractantă emite ordin de plată.

CAPITOLUL IV

Monitorizarea programelor-nucleu

Art. 19. — Activitățile de monitorizare a programului-nucleu și a proiectelor de cercetare-dezvoltare din componența acestuia se realizează în moduri specifice de contractor și de autoritatea contractantă.

Art. 20. — (1) Contractorul stabilește și aplică, în condițiile legii, proceduri proprii de monitorizare prin care asigură urmărirea, verificarea în mod sistematic, respectiv adoptarea măsurilor adecvate în scopul realizării obiectivelor prestabilite ale programului-nucleu și ale proiectelor de cercetare-dezvoltare componente, precum și utilizarea, în condiții de legalitate, eficacitate și eficiență, a fondurilor alocate de la bugetul de stat și prevăzute în contractul de finanțare.

(2) Pentru fiecare fază de execuție a unui proiect de cercetare-dezvoltare din cadrul programului-nucleu, realizată în condițiile contractului de finanțare, contractorul întocmește:

a) deviz postcalcul;

b) raport de activitate;

c) proces-verbal de avizare internă.

(3) După realizarea ultimei faze de execuție din anul bugetar a proiectelor de cercetare-dezvoltare din cadrul programului-nucleu, contractorul elaborează un raport de activitate privind desfășurarea programului-nucleu pe anul respectiv, însoțit de rapoartele de activitate ale proiectelor componente, și transmite câte un exemplar al acestuia autorității contractante și comisiei de specialitate a CCCDI.

Art. 21. — (1) Autoritatea contractantă asigură, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, prin direcțiile sale de specialitate, pentru fiecare fază de execuție a proiectelor de

cercetare-dezvoltare din cadrul programului-nucleu, verificarea documentelor prezentate de contractori în vederea decontării cheltuielilor efectuate și compararea datelor și informațiilor conținute în acestea cu prevederile corespunzătoare din contractele de finanțare.

(2) Prin comisia de monitorizare compusă din 3 membri ai comisiei de specialitate a CCCDI, selectați conform regulamentului aprobat al comisiei de specialitate, autoritatea contractantă asigură monitorizarea de specialitate a programului-nucleu, pe baza raportului de activitate anual prevăzut la art. 20 alin. (3), în vederea luării deciziei de continuare în anul bugetar următor a implementării programului-nucleu și proiectelor componente sau ca să dispună măsuri corective de diminuare sau sistare a finanțării din proprie inițiativă sau la recomandarea CCCDI.

(3) Comisia de specialitate, în baza raportului comisiei de monitorizare, întocmește raportul anual de evaluare, însoțit de lista programelor-nucleu și a proiectelor componente aflate în derulare, propuse pentru continuarea finanțării, pe care le transmite la direcția de specialitate a autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) La repartizarea fondurilor pe fiecare program-nucleu, conform prevederilor art. 6 alin. (2), autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare va ține seama de propunerile comisiei de specialitate, prevăzute în documentele prezentate conform prevederilor alin. (3), precum și de necesitatea asigurării cu prioritate a fondurilor destinate finanțării programelor-nucleu și proiectelor componente aflate în derulare.

Art. 22. — (1) Pe baza raportului de activitate și de evaluare anual contractorul elaborează și publică, fără să aducă atingere intereselor sale cu privire la protecția proprietății intelectuale, pe pagina sa de internet, rezultatele, performanțele științifice/tehnologice și cuantumul finanțării prin programul-nucleu.

(2) Contractorii au obligația ca după finalizarea fiecărui proiect component al programului-nucleu să prezinte autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare și să afișeze pe pagina proprie de internet rapoartele de valorificare, întocmite pe baza planului de diseminare, valorificare și transfer tehnologic, în condițiile legii.

(3) CCCDI va organiza anual, cu sprijinul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, o conferință națională dedicată prezentării evaluărilor proprii sau realizate de experți independenți cu privire la implementarea programelor-nucleu, în limita fondurilor alocate cu această destinație.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 23. — În cazul solicitării justificate a uneia dintre părți sau la recomandarea comisiei de specialitate, cu avizul CCCDI, pot fi făcute modificări și completări în structura programului-nucleu și a proiectelor componente, conform procedurilor utilizate la atribuirea acestora, prin act adițional la contractul de finanțare, cu încadrarea în valoarea aprobată a programului-nucleu.

Art. 24. — (1) Rezultatele cercetării obținute în cadrul proiectelor componente ale programului-nucleu aparțin contractorului, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel, potrivit prevederilor art. 75 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În vederea aplicării, rezultatele cercetării pot fi transferate, la cererea autorităților publice centrale sau locale, prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, cu acordul autorității care a avizat programul-nucleu.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea criteriilor și a condițiilor pentru desemnarea administratorului cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. 163.309 din 15 decembrie 2015 al Direcției generale politici agricole și strategii, având în vedere procesele-verbale ale Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, încheiate în datele de 9 septembrie 2015 și 9 octombrie 2015,

în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea și al art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile riguroase de eligibilitate, obiective și transparente pe baza cărora este desemnat administratorul cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit în Registrul special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Condițiile nediscriminatorii pentru desemnarea administratorului cu atribuții în organizarea și

gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

București, 24 decembrie 2015.

Nr. 3.060.

ANEXA Nr. 1

CRITERIILE RIGUROASE DE ELIGIBILITATE, obiective și transparente pe baza cărora este desemnat administratorul cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit în Registrul special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora

1. Criterii obligatorii — eliminatorii

Nr. crt.	Criteriul	Documentele solicitate
1.	Este persoană juridică de drept privat constituită potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	a) copia certificatului de înregistrare, certificat pentru conformitate cu originalul b) certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului c) copia actului constitutiv și/sau documentele statutare, certificate pentru conformitate cu originalul
2.	Dovedește prin documente că nu au fost săvârșite fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, inactivitatea fiscală și neatragera răspunderii solidare.	cazierul fiscal eliberat în condițiile legii, din care să rezulte că nu au fost săvârșite fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, inactivitatea fiscală și neatragera răspunderii solidare
3.	Prezintă dovezi privind stabilitatea financiară a societății.	a) copia bilanțului contabil pentru anul fiscal precedent, înregistrat la organul fiscal competent, certificat pentru conformitate cu originalul b) certificatul de atestare fiscală valabil, din care să rezulte că nu înregistrează obligații fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală c) certificatul de atestare fiscală, în original, eliberat de organul fiscal al unității administrativ-teritoriale pe raza căreia își are sediul social

Nr. crt.	Criteriul	Documentele solicitate
		d) raport privind situația financiară a firmei în ultimii 3 ani e) bilanță contabilă din luna anterioară depunerii documentului la ministerul de resort, semnată de reprezentanții persoanei juridice și verificată de un contabil
4.	Finanțează activitatea de administrare a registrului unic, așa cum este ea prevăzută de Legea nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea, din surse proprii și/sau din contribuțiile beneficiarilor certificatelor de depozit.	declarație pe propria răspundere a reprezentantului/reprezentanților
5.	Nu se află în insolvență sau în procedură de lichidare judiciară, sau suspendat temporar din activitate.	a) declarație pe propria răspundere a reprezentantului/reprezentanților b) certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului
6.	Respectă criteriile obligatorii — eliminatorii și după desemnarea ca administrator.	angajamentul scris al persoanei responsabile a societății solicitante că va respecta criteriile obligatorii — eliminatorii și după desemnarea ca administrator și că va comunica ministerului de resort orice modificare a situației financiare a administratorului
7.	Titularul cererii de desemnare ca administrator nu face parte din următoarele categorii: — participant direct sau prin reprezentant în procesul de desemnare a administratorului din cadrul Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit; — nu este producător, depozitar, procesator și comerciant de cereale și semințe oleaginoase, prestator de activități în ferme mixte cu produse din cereale și semințe oleaginoase, beneficiari de certificate de depozit; — societăți despre care se constată că pot avea un interes de natură să le afecteze imparțialitatea pe parcursul procesului de îndeplinire a atribuțiilor legale, în calitate de administrator; — alți titulari care se află în situația existenței unui conflict de interese astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.	declarație reprezentant/reprezentanți pe propria răspundere
8.	Are o vechime neîntreruptă de cel puțin 5 ani de la înființarea firmei.	a) copia certificatului de înregistrare, certificat pentru conformitate cu originalul b) certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului
9.	Are reprezentativitate la nivel național ce permite desfășurarea în bune condiții a procesului de verificare a respectării de către depozitari a prevederilor Legii nr. 101/2014.	documente care să ateste că deține sucursale/filiale/puncte de lucru sau că are disponibilitate de extindere, astfel încât să acopere zonele cu potențial pentru cereale și semințe oleaginoase, depozite autorizate, conform hărții afișate pe site-ul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR).
10.	Este independentă față de toate părțile implicate: fermieri, comercianți agricoli, depozitari, procesatori, Comisia pentru acordarea licențelor de depozit este imparțială și integră; Administratorul nu trebuie să fie supus niciunei presiuni comerciale sau financiare care ar putea să îi influențeze deciziile.	declarație reprezentant/reprezentanți pe propria răspundere
11.	Își menține oferta financiară pentru o perioadă de 5 ani.	declarație reprezentant/reprezentanți pe propria răspundere
12.	Criteriul de performanță nr. 6 este validat de Comisia pentru acordarea licențelor de depozit*)	oferta financiară validată de Comisia pentru acordarea licențelor de depozit

*) Nevalidarea criteriului atrage respingerea dosarului.

2. Criterii de performanță

Nr. crt.	Criteriul	Documente solicitate	Punctajul
1.	Deține expertiza și infrastructura necesară pentru a-și îndeplini atribuțiile în situația în care ar fi desemnat ca administrator.	a) scurtă prezentare a societății candidate, a infrastructurii acesteia, precum și prezentarea experienței în domeniul desfășurat, precum și obiectivele și activitățile specifice stabilite pentru care va fi aprobat	20 de puncte
		b) contracte executate și portofoliu de client	5 puncte
2.	Deține sau se angajează să dezvolte o platformă digitală care să permită gestionarea și monitorizarea certificatelor de depozit, asigurând trasabilitatea lor, putând fi ulterior interconectată cu sistemul electronic al gradării semințelor de consum și cu sistemul de monitorizare și alertă al autorității de stat Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în vederea monitorizării stocurilor de semințe.	a) prezentarea platformei electronice existente	20 de puncte
		b) planul și perioada de dezvoltare a acesteia	10 puncte
3.	Deține un manual al calității și proceduri documentate care să stabilească modul în care acestea asigură organizarea și gestionarea regimului de evidență a certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și verificarea la depozitari a respectării regimului certificatelor de depozit, necesare îndeplinirii criteriilor.	a) documentul de certificare a sistemului propriu de management al calității pentru activitatea specifică, în copie	5 puncte
		b) procedura pentru organizarea și gestionarea regimului de evidență a certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit; Schema logică	5 puncte
		c) procedura pentru verificarea la depozitari a respectării regimului certificatelor de depozit; Schema logică	5 puncte
		d) procedura pentru aplicarea tuturor măsurilor stabilite pentru administrator de Legea nr. 101/2014. Schema logică	5 puncte
4.	Dispune de un număr de minimum 5 persoane, angajate cu contract de muncă, contracte prestări servicii, după caz, pentru realizarea atribuțiilor ce revin Administratorului, conform prevederilor Legii nr. 101/2014.	copie organigramă, însoțită de dosarul personalului (copii ale contractelor de muncă, copii ale diplomelor care atestă specializarea, cv), după caz, certificate pentru conformitate cu originalul. Plan de distribuire a personalului, conform hărții afișate pe site-ul MADR, în vederea acoperirii naționale	5 puncte
5.	Are nominalizată o persoană responsabilă de ansamblul activităților din domeniu și de legătura cu Comisia pentru acordarea licențelor de depozit, care să răspundă la orice solicitare/sesizare/comunicare de date, situații primite din partea MADR și, respectiv, a Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, în termen legal.	a) hotărâre/decizie privind nominalizarea persoanei responsabile	1 punct
		b) angajamentul scris al persoanei responsabile, din care să rezulte că respectă legislația comunitară și națională din domeniu	2 punct
		c) cazier judiciar al persoanei fizice	1 punct
		d) declarație pe propria răspundere	1 punct
6.	Prezentarea unei propuneri financiare referitoare la stabilirea contribuției (%) ce va fi percepută depozitarului care solicită certificatul de depozit. Procentul final astfel stabilit va fi ferm pe toată perioada derulării contractelor și va exprima suma tuturor costurilor componente. — valoarea cea mai mică de preț — punctaj maxim — următoarele oferte financiare vor fi punctate: valoarea ofertei depuse/valoarea ofertei maxime×25 de puncte”.	oferta financiară	25 de puncte
TOTAL			100 puncte

CONDIȚIILE NEDISCRIMINATORII
pentru desemnarea administratorului cu atribuții în organizarea
și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit,
precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora

1. Prevederi generale

Prezentele condiții stabilesc măsurile de punere în aplicare a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea în baza criteriilor prevăzute în anexa nr. 1 la ordin.

2. Scopul

Prezentele condiții stabilesc modul de realizare a activităților în ceea ce privește desemnarea administratorului cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora.

3. Condițiile nediscriminatorii pentru desemnarea administratorului

(1) Desemnarea administratorului se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, după ce a fost selecționat în condiții nediscriminatorii, pe baza criteriilor riguroase de eligibilitate, obiective și transparente, prevăzute în anexa nr. 1 la ordin, la propunerea Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, denumită în continuare *Comisia*.

(2) În vederea desemnării ca administrator, societățile solicitante trebuie să depună prin delegat sau prin poștă la Biroul unic din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale o cerere, al cărei formular este prevăzut în anexă.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) trebuie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 1 la ordin și se depune în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

(4) Biroul unic din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale transmite cererea înregistrată și documentele ce o însoțesc la structura tehnică de specialitate cu atribuții în domeniul depozitării semințelor de consum din cadrul ministerului, care o înaintează secretariatului Comisiei.

(5) Verificarea și evaluarea dosarelor, precum și a îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute în anexa nr. 1 la ordin se realizează de către Comisie și se finalizează prin încheierea unui raport care conține la secțiunea concluzii și propunerea motivată de desemnare a administratorului.

(6) Desemnarea administratorului se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, numai după soluționarea tuturor contestațiilor.

(7) În cazul în care cererea de desemnare a fost respinsă, societatea solicitantă poate depune la Biroul unic din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale o contestație motivată, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data comunicării rezultatului.

(8) Contestația se soluționează de către comisia de contestații, constituită conform art. 6 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de

consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 169/2015.

(9) Comisia de contestații comunică decizia finală contestatorului și Comisiei, în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației la Biroul unic din cadrul ministerului.

(10) Decizia finală poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Pe tot parcursul procedurii de desemnare se păstrează confidențialitatea informațiilor obținute, la toate nivelurile.

(12) Administratorul cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea la depozitari a respectării regimului acestora se publică pe site-ul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și pe site-urile structurilor teritoriale din subordine, pentru a se asigura informarea publică a celor interesați.

(13) În situația sesizării Comisiei de către orice persoană fizică/juridică interesată, de către personalul cu atribuții în inspecții tehnice și control în domeniul depozitării semințelor de consum, de către direcțiile din cadrul ministerului sau la constatarea Comisiei, cu privire la neîndeplinirea unor criterii în baza cărora a fost desemnat administratorul sau cu privire la nerespectarea prevederilor legale în domeniu de către acesta, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin structurile cu atribuții de inspecții și control, efectuează verificări în acest sens și sesizează organele în drept cu privire la cele constatate, după caz.

(14) În cazul în care, în urma efectuării de controale, personalul cu atribuții în inspecții tehnice în domeniul depozitării semințelor de consum constată nerespectarea prevederilor Legii nr. 101/2014 și a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 169/2015, în activitatea administratorului, acesta propune Comisiei retragerea desemnării ca administrator.

(15) În situația prevăzută la alin. (13) și (14), retragerea desemnării ca administrator se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, pe baza unui raport al Comisiei, care conține la secțiunea concluzii și propunerea motivată de retragere a desemnării acestuia.

4. Dispoziții finale

(1) Anexa face parte integrantă din prezentele condiții.

(2) În vederea respectării cerințelor de transparență, prezentele condiții se publică pe pagina de internet a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

